

bejderklassen eller ernære sig ved Fiskeri eller Haandværk uden fremmed Medhjælp, foretages der, for saa vidt Ejendommens skattepligtige Værdi ikke er nedsat i Henhold til nærværende Paragrafs 2. Stykke, følgende Fradrag i Vurderingssummen, forinden Ejendomsskylden beregnes:

Ved en Vurderingssum af.....	under 2,000 Kr. fradrages	50 pCt.
— - — - ikke under 2,000 Kr., men —	3,000 — —	40 —
— - — - — — 3,000 — — —	4,000 — —	30 —
— - — - — — 4,000 — — —	5,000 — —	20 —
— - — - — — 5,000 — — —	6.000 — —	10 —,

saaledes at der først ved en Vurderingssum af 6,000 Kr. eller derover beregnes Ejendomsskyld af den fulde Vurderingssum uden Fradrag.

Dersom en Ejendom paa Landet eller paa Købstædernes Markjorder, hvortil der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, og hvis Vurderingssum er under 24,000 Kr., eller som har et Tilliggende af under 3, paa Bornholm $4\frac{1}{3}$, Tønder Hartkorn, ved at ansættes til Ejendomsskyld i Henhold til Reglerne i nærværende Paragraf kommer til at svare et større Beløb end det, som Ejendommen hidtil har udredet i Hartkornsskatter til Staten, bliver Ejendomsskylden at nedsætte til det sidstnævnte Beløb. Denne Bestemmelse ophører dog at have Anvendelse, saasomt Ejendommen udstykkes, og har i hvert Fald kun Gyldighed indtil 1. Juli 1929.

Den en Ejendom paahvilende Ejendomsskyld bortfalder, saafremt den udgør mindre end $\frac{1}{2}$ Krone for et Aar.

§ 7.

Ejendomsskylden hæfter paa Ejendommen og svares af den, der ifølge Skøde eller anden Adkomst er Ejer af Ejendommen samt af vedkommendes Fallitbo og hans Dødsbo. Besiddere af Len, Stamhuse eller Fideikommissgodser betragtes som Ejere.

Er en Ejendom ved nærværende Lovs Ikrafttræden overdragen en anden til Brug som Fæste, i Forpagtning, Leje eller paa anden Maade, og det paahviler Brugeren helt eller delvis at udrede de i § 1 nævnte Skatter, skal han fremtidig, saafremt Parterne ikke træffe anden Overenskomst, i Stedet derfor udrede en tilsvarende Del af Ejendomsskylden.

Naar en Jordejendom efter Lovens Ikrafttræden bortforpagtes, skal Forpagteren, saafremt Parterne ikke bestemme andet, udrede $\frac{2}{5}$ af Ejendomsskylden.

§ 8.

For Københavns Vedkommende kan det ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen og af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt fastsættes, at der som Afgift til Kommunen kan paalignes de faste Ejendomme en Tillægsafgift til et Beløb af indtil 2 Gange den Afgift, som Ejendommene ifølge de foranstaaende Regler have at udrede som Ejendomsskyld til Staten. For saa vidt denne Bestemmelse træffes, kan det endvidere i Vedtægten fastsættes, at den Staten nu tilfaldende Bygningsafgift ikke bortfalder den 1. Juli 1904, men overgaar til Kommunen og gradvis afløses af Ejendomsskyld, dog at Tidspunktet for Bygningsafgiftens fuldstændige Bortfald og Ejendomsskyldens Opkrævning med dens fulde Beløb ikke kan udskydes ud over den 1. Juli 1939. Det samlede Beløb, som det i Henhold til Vedtægtens Bestemmelser saaledes til enhver Tid maatte paahvile de københavnske Ejendomme at udrede, dels i Bygningsafgift dels i Ejendomsskyld, indgaar i Kommunekassen, hvilken atter til Statskassen har at